

1,80 €

núm. 44 juliol-agost 2007



culturàlia

Revista cultural de Tàrraga

Cal Trepapat viatge al passat

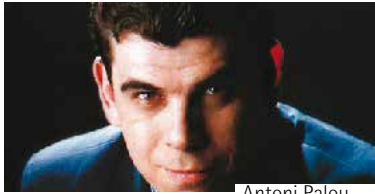
6 entitats
El Centre d'Entitats
La casa de l'associacionisme
targarí

10 comarca
Vallbona i Bellpuig
La música trenca la
pau monàstica

14 memòria històrica
Cal Trepapat
Testimoni de la mecanització
del camp



Portada nº 44
Fotografia: A. Marcos



Antoni Palou

Editorial

Què passa els caps de setmana d'estiu a Tàrrrega ?

L'actualitat cultural d'aquest estiu de 2007 es presenta amb no gaires novetats en comparació a la d'altres anys; potser hi ha incidit la immediatesa de les últimes eleccions locals que no ha fet possible una nova programació per aquest estiu, i per tant seguim amb el mateix esquema dels últims anys: Atac de Jazz, Paupaterres, Figa rock, Terrasseta de Can Colapi, cinema al carrer, concerts a la fresca, sardanes i vetllades als pobles agregats. Trobo a faltar noves idees per gaudir de l'estiu, que facin sortir a tots els targarins al carrer; seguim instaurats en el tedi que provoca que els caps de setmana continuï quedant la ciutat deserta i només animada per les terrasses del pati i quatre coses més; si volem continuar essent la referència cultural de les terres de Ponent hem d'arriscar i recuperar la iniciativa en aquest terreny, i que els dies d'estiu que ens quedem a la ciutat, tinguem ganes de sortir, triar entre diverses iniciatives o ventall d'activitats i gaudir d'un estiu a la fresca. Tenim pressupost (-uns cent mil euros, he llegit...), i tenim ganes de sortir, només falta que les propostes siguin atractives pels targarins i comarcans. De les últimes propostes culturals, en vull remarcar dos per la seva singularitat; una, l'original remodelació externa

de l'antiga Casa de Correus, actual seu de les associacions cíviques de Tàrrrega, proposada i executada per Carmina Castelló i Bepo Sanmartí, als quals felicitem; i la segona, la interessant conferència que el proppassat mes de maig ens oferí l'antic notari de Tàrrrega i també ex president del Centre Cultural de Tàrrrega, Alfons Lopez Tena, en la que va presentar el seu llibre "Catalunya sota Espanya", proposta molt interessant i polèmica al mateix temps en tractar d'un assumpte polític de primer ordre: el nou Estatut de Catalunya, del que va afirmar -en la seva qualitat de vocal del Consell General del Poder Judicial- que està sentenciat (donada l'actual composició del Tribunal Constitucional), i l'única incertesa o qüestió dubtosa és si el sentenciaran abans de les eleccions generals o després. Hem de ser molt conscients dels problemes que a Espanya ens ha generat l'aprovació d'aquest nou Estatut, que ha estat aprovat en referèndum (com en el seu dia ho va ser l'anterior i la pròpia Constitució de 1978) i conclou que una norma fonamental com l'Estatut, referendat pels catalans, no pot ser anul·lat per una decisió política en forma de decisió col·legiada. En fi, la conferència ens va fer reflexionar a tots en un llarg debat, amb una gran participació del públic allí present. ☺

sumari

Els articles publicats a *Culturalia* només reflecteixen l'opinió de qui els signa. El Consell de redacció de la revista es reserva el dret de publicar o no les cartes adreçades al director i de resumir-ne els continguts.

2 editorial Què passa els caps de setmana d'estiu a Tàrrrega?	3 notícies	5 notícia actualitat Deu anys de Paupaterres	6-8 entitats Centre d'Entitats La casa de l'associacionisme targarí
9 opinió La rebotiga del notari Joan Bernà	10-12 comarca Vallbona i Bellpuig La música trenca la pau monàstica	14-17 memòria històrica Cal Trepat Viatge al passat	18-19 entrevista Jordi Colominas Director artístic de FiraTàrrrega
21-22 actualitat La Terrasseta	24-25 rutes culturals Pujalt-Malacara Aiguabarreig	26-27 la cuina agenda llibres	

culturàlia

Revista cultural de Tàrrrega

Núm. 44 | juliol_agost '07

Direcció
Antoni Palou
Centre Cultural de Tàrrrega

Directora executiva
Roset Torruella

Redacció
Marta Cortina

Correcció
Marta Cortina

Disseny i publicitat
Núria Aranès
Silvia Pedreira

Fotografia
A. Marcos Torruella
Antoni Palou
Pep Vall

Col·labora
Antoni Palou
Pep Vall
Gener Gonzalvo Bou
Teresina Cos Gañet
Ajuntament de Tàrrrega

Edició i màrqueting
Centre de Disseny Innova, sl
Av. Catalunya, 61, entl. 1a < Tàrrrega
Tel. 973 314 698 < Fax 973 314 699
culturalia@centredisseny.com
www.centredisseny.com

Dipòsit legal: L-1528/98



Èxit de la quarta edició de l'Atac de Jazz

Com cada mes de juliol, des de fa quatre anys, Tàrrrega es converteix, per un cap de setmana, en la capital del jazz. Durant els dies 6 i 7 juliol, va passar per la ciutat una bona representació del millor jazz produït a Catalunya. Així, entre altres, es va poder escoltar la música de Monné-Solsona Quartet, Nadia Basurto, Roger Mas Trio, Sanz, Maureta, Kamaguchi i Phat Fred. De fet, donar ressò al jazz fet al país és un dels objectius d'aquest festival.

Durant els dos dies que va durar l'Atac, l'organització va combinar els concerts de jazz a l'aire lliure amb una jam session cada nit, que van aconseguir fer la delícia del públic, entre el qual hi havia una important presència de personal forani adepte a aquest estil.

Malgrat que el festival atregui a molts fanàtics del jazz, la voluntat de l'organització és que sigui una festa popular, en la que els músics estiguin a tocar del públic. En aquest sentit, l'ubicació escollida, el Camp dels Escolapis, respon a les característiques ideals per recrear un ambient equiparable al dels millors clubs de jazz, però amb aquella dosi de proximitat que dona Cançolapi.



El Mercat Medieval de Guimerà espera repetir l'èxit de la passada edició

La XIII edició del Mercat Medieval de Guimerà espera mantenir aquest any la xifra dels 30.000 visitants. No obstant això, aquest número es podria superar ja que l'organització ha llançat una campanya a nivell nacional per atreure públic de fora de les comarques lleidatanes. El certamen se celebrarà els dies 11 i 12 d'agost i com és habitual l'acte central tindrà lloc als vespres amb la representació teatral a la llera del riu Corb.

Segons explica, Jordi Dalmau, un dels membres de la Comissió del Mercat, "creiem que el certamen ja està prou consolidat a la nostra demarcació, amb la qual cosa ara és el moment de buscar el turisme de qualitat de la resta de Catalunya". Per això, l'organització parteix de la premissa que la festa medieval de Guimerà "s'ha de diferenciar de la resta de fires i mercats medievals". "Un tret diferenciador, per exemple, és el mercat, on procurem que cada cop sigui més gran el nombre d'oficis antics", comenta. En la present edició, s'espera que aquests ja siguin el 25% del centenar de paradistes que hi participaran.

Entre les novetats de la 13a edició destaca la incorporació d'un nou itinerari en les rutes turístiques que es fan durant aquest cap de setmana. Al de la part alta del poble (torre i església) se li ha incorporat un per la part baixa (vila closa i riu). A banda, es potenciaran les activitats culturals de Guimerà, especialment, les exposicions i els museus de la població.



La Cambra de Comerç de Tàrrrega editarà un llibre que commemora el seu centenari

La Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrrrega publicarà proximitament un llibre que commemora el seu centenari celebrat l'any 2005. La publicació fa un repàs a la trajectòria d'aquesta entitat que al llarg d'un segle ha aglutinat l'activitat de comerciants i industrials de la zona, a banda d'informar periòdicament sobre l'estat de l'economia.

A través d'una àmplia galeria d'imatges, el llibre repassa tant l'evolució d'aquesta entitat com la de Tàrrrega. Les il·lustracions aniran acompanyades d'una explicació sobre les diferents etapes viscudes per aquesta entitat i sobre la seva relació amb la ciutat i la comarca. A més, el lector podrà descobrir en les imatges de principis de segle aspectes de Tàrrrega que probablement desconeixia i que segurament el sorprendrà. De fet, el llibre no està només pensat pels membres de la Cambra, sinó que estarà a disposició de tota persona interessada en conèixer la història de la ciutat i d'aquesta institució en particular.

Cal recordar que aquesta, juntament amb la de Lleida, són les úniques Cambres de Comerç de la demarcació de Lleida. En l'actualitat, també realitza cursos de formació per als empresaris, destinats a ampliar i renovar els seus coneixements, així com tasques d'assessorament i informació als seus associats.



www.aero-foto.com



fotografia aèria

aero-
foto.
com

>aplicacions

arquitectura, construcció,
urbanisme, turisme, patrimoni,
arqueologia, esdeveniments a l'aire
lliure, publicitat, fires, regals...



av. catalunya, 61, entl. 1a
25300 Llaroga
tel. 973 314 698
fax 973 314 699
info@aero-foto.com
www.aero-foto.com

centre
de disseny

Deu anys de Paupaterres

El festival de músiques del món i tradicionals de Tàrraga, Paupaterres, ha arribat aquest any a la desena edició. Durant els passats 20 i 21 de juliol la música, els tallers, el mercadet ètnic i la gastronomia multicultural van ocupar el Camp dels Escolapis. L'organització calcula que unes 6.000 persones van participar en les activitats programades dins d'aquest festival.

Només entrar al recinte on se celebrava el festival, al visitant li arribava un conjunt d'olors, totalment difuses i difícils d'identificar. No obstant això, a mesura que s'endinsava en l'espai i passava per davant de les paradetes de menjar aconseguia identificar clarament cada olor amb el seu origen. Aquesta és una de les característiques principals del Paupaterres, disfrutar d'estils musicals variats i procedents de tots els racons del món tot sopant a base de productes gastronòmics multiculturals. Així, el públic podia escollir entre els kebabs i falàfel del Pròxim Orient; els suc de tamarino, fataya (pastissos) i yassa (arròs amb pollastre i salsa) de l'Àfrica Subsahariana; taquitos, burritos i guacamoles de Mèxic; cous-cous del Marroc; crêpes de França, i pakora (arròs amb carn) i samosa (de carn o de verdura) de l'Índia. Finalment, per als més clàssics també hi havia productes autòctons, com còcs i albades de Tàrraga. Una altra olor recurrent era la d'encens. Molts dels assistents passejaven amb les barretes que regalaven els membres de l'organització del festival.

Al costat de les paradetes de menjar, hi havia les de productes ètnics i de pintures, totes disposades al voltant de les taules i l'espai destinat als concerts.



Per l'organització aquest any era especial, ja que es complia el desè aniversari. Per aquesta raó, es va cuidar especialment el vessant musical del certamen, convidant a grups que havien destacat en passades edicions del festival o programant actuacions úniques. Aquest és el cas del concert que van oferir, conjuntament, el 20 de juliol l'Orquestra Arab de Barcelona, composta per músics marroquins i catalans, i el cantautor valencià Miquel Gil. Les dues formacions van barrejar estils musicals, llengües i maneres de fer a la perfecció. Divendres també es van poder sentir les veus de la polifacètica artista grega Kristi Stassinopoulou i del conjunt de Calaf, Áyválá.

Pel que fa al dissabte, cal destacar les actuacions dels catalans Tactequeté i dels gaditans EA!, que repetien al Paupaterres. Els primers d'encetar la ronda de concerts van ser els Xazzar, guanyadors de la passada edició del

concurs de maquetes Sona 9. El septet, format per dos nois i cinc noies, porta als escenaris els ritmes endimoniats de la música zíngara barrejats amb rock, jazz i funk.

Els Tactequeté van compartir escenari amb Eliseo Parra, que s'està consolidant com una de les referències del folk espanyol. Durant la mateixa nit també es va poder gaudir de la música del francesos d'Electric Bazar Cie i dels sud-americanos, afincats a Barcelona, Che Sudaka.

Com a novetat d'aquest any, cal destacar l'obertura del Càmping Municipal per als assistents al festival. Davant l'allau de peticions que va rebre l'organització es va decidir habilitar un espai d'allotjament per al públic de fora. Més que un festival de músiques, aquest és un festival de sentits, del gust, l'oida i l'ofacte, que es desperten davant dels nous i sorprenents estímuls que els ofereix el Paupaterres. ☺



Plaza de España, 10. Tàrraga, 17001. Tel. 972 20 10 10. www.paupaterres.com

vols viatjar de franc?

envia un SMS al 5767
amb la paraula SORTEIG (español) i el teu nom i cognoms
e entrars en el sortijó d'un viatge de 10 dies en un motor de
Comarques de Ponent amb dues persones.

*Estatística per una a la destinació del motor motor.

Comarques DE PONENT

celebra amb nosaltres el desè aniversari a...

MADEIRA

diari digital



El Centre d'Entitats

La casa de l'associacionisme targarí

A part de ser un espai únic per les activitats socials que s'hi duen a terme, que fomenten valors com la convivència, la interacció, la col·laboració, la solidaritat, la creació o el suport, ho és per la seva espectacular façana, un tret que el fa diferent a la resta d'edificis de la ciutat. El mosaic de colors blau, groc, vermell i blanc que el cobreix fa que destaquí per sobre la resta i que el convertí, també, en un espai de referència a nivell de disseny d'exteriors. L'obra ha anat a càrrec de dos artistes locals, Carmina Castelló i Bepo Sanmartí.

Text: Marta Cortina
Fotografia: A. Marcos

Des de principis d'any les entitats, associacions i altres agrupacions sense ànim de lucre amb seu a Tàrrrega tenen un espai on poder desenvolupar la seva activitat de forma gratuïta i sense límits horaris, el Centre d'Entitats ubicat a l'antic edifici de Correus. Després d'un conflicte judicial amb els antics inquilins, l'Ajuntament va recuperar l'immoble al cap de 30 anys d'haver-los-hi cedit, amb la qual cosa es va considerar era el moment de donar a les entitats targarines aquell espai que tant reclamaven.

El fet que amb mig any estiguin gairebé tots els despatxos ocupats demostra que es necessitava un espai d'aquestes característiques a la ciutat. Segons explica el coordinador de l'edifici, Eduard del Valle, fins fa poc les associacions amb pocs recursos "s'havien d'espavilar i organitzar com podien, la qual cosa suposava guardar la paperassa a la casa d'algun membre i reunir-se al bar". Actualment, l'immoble allotja una trentena d'entitats, les aules del GòTIC, la regidoria de Salut, Participació Ci-

tadana i Pobles agregats i les Juntes de Districte.

La distribució de l'edifici és pràcticament la mateixa que quan estava ocupat per Correus, fins al punt que les plantes quarta i cinquena, destinades a les vivendes dels treballadors, mantenen l'estructura original. "Hem tractat de reaprofitar al màxim l'edifici, reparant únicament les instal·lacions de llum, aigua, calefacció o l'ascensor i pintant les parets", apunta del Valle. El mateix succeeix amb el mobiliari, la majoria del qual procedeix del magatzem municipal ubicat a la Farinera, de donacions o d'aportacions fetes per les mateixes associacions.

Per disposar d'un espai al Centre d'Entitats, només cal signar un contracte a precari amb l'Ajuntament, és a dir, que no implica cap condicionant econòmic i s'extingeix quan finalitza l'obra de l'entitat que el subscriu. Tots els ocupants disposen d'un petit despatx equipat amb un escriptori i un moble arxivador, a part d'un seguit de serveis i zones compartides. Aquests espais de

lliure accés són les sales de reunions de les diferents plantes, la sala polivalent i la cafeteria ubicades a la planta baixa i la sala d'informàtica. Tots els llogaters disposen de claus, tant de l'edifici com del seu despatx, per entrar i sortir quan vulguin. En aquest sentit, del Valle comenta que era impossible establir un horari, ja que habitualment les entitats es reuneixen cap al vespre nit, en hores que l'edifici no està obert al públic.

L'atenció al públic és un altre vessant d'aquest centre, que "ha estat dissenyat per donar servei al ciutadà", assegura del Valle. Així durant l'horari d'oficina qualsevol persona pot usar els ordinadors de les sales del GòTIC o dirigir-se a la regidoria de Participació o a les Juntes de Districte.

Cal destacar que en aquestes dependències hi ha tres sales d'informàtica:


dues obertes a tothom, menys quan s'hi fan cursets, i l'altra, més específica, està pensada per usuaris del programari lliure. Totes tres formen part del GòTIC, un servei municipal dedicat a donar conèixer les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) als ciutadans i a facilitar la inclusió social. A més de permetre l'accés lliure, des d'aquesta aula d'informàtica s'organitzen tot tipus de cursets, des d'aquells destinats a donar a conèixer les eines bàsiques a col·lectius amb risc d'exclusió social (dones immigrants, persones discapacitades o persones que viuen en situacions marginals) fins als més específics (disseny de pàgines web, ús de programes o creació d'un weblog), pensats tant per la gent del carrer com per les entitats que conviuen en el centre. A partir del setembre, per exemple, se'n farà un sobre GPS per ordinador que ha estat sol·licitat pel Centre Excursionista.

Dins del centre hi conviuen tot tipus d'entitats, que sovint comparteixen despatx. "Som conscients que el nostre espai és limitat, però també és cert que l'activitat diària de la majoria d'agrupacions és mínima amb la qual cosa poden cohabitar en una mateixa habitació. Totes disposen del seu arxivador i en cas que algun dia coincideixin poden utilitzar les sales de reunions, la sala polivalent o la cafeteria", comenta del Valle. En relació als criteris que se segueixen alhora de fer la distribució, explica que es busca que el seu focus d'interès sigui totalment diferent, d'aquesta manera, diu, no es creen guetos i es fomenta la interacció entre les diferents associacions. A tall d'exemple, assenyala que la gent del Paupaterres comparteix despatx amb l'associació de Salut Mental Ondarasió.

A banda de les entitats targarines, dins d'aquest espai també hi ha les dependències dels Escoltes de la demarcació de Lleida-Solsona-Urgell, on a partir del setembre hi haurà dues persones amb dedicació exclusiva, i les de l'associació Afafda, que és una de les poques que es dedica a l'atenció de nens hiperactius.

A més, s'hi poden trobar entitats de defensa del medi ambient (els Amics de l'arbre o la Protectora d'animals), esportives (Centre Excursionista o el Club Ciclista de Tàrraga), culturals (Paupaterres, Nous Espais, Falera Gegantera o Amics de l'arquitectura) o diverses (Fòrum Femení d'Opinió, Dones del Món, Associació Sabu de Guinea).

Segons del Valle, el caire social d'aquests espai es reforça amb la incorporació de les oficines municipals de Participació Ciutadana i de les 6 Juntes de Districte. Aquestes últimes tenen com a principal funció recollir les reclamacions, inquietuds i propostes dels respectius veïns i fer-les arribar a l'Ajuntament. A més, durant aquest estiu també està previst el trasllat de la seu de la Federació d'Associacions de Veïns de Tàrraga (FAVT).

A part de ser un espai únic per les activitats socials que s'hi duen a terme, que fomenten valors com la convivència, la interacció, la col·laboració, la solidaritat, la creació o el suport, ho és per la seva espectacular façana, un tret que el fa diferent a la resta d'edificis de la ciutat. El mosaic de colors blau, groc, vermell i blanc que el cobreix fa que destaquï per sobre la resta i que el convertixi, també, en un espai de referència a nivell de disseny d'exteriors. L'obra ha anat a càrrec de dos artistes locals, Carmina Castelló i Bepo Sanmartí. 



La rebotiga del notari Joan Bernà

Gener GONZALVO i BOU
Historiador. Exdirector de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell

Vaig conèixer per primer cop el notari Joan Bernà i Xirgo, l'any 1993, en un congrés d'història del notariat català, a Barcelona. Fins aleshores ignorava que ell fos el notari de Tàrraga, i ell que jo fos l'arxiver. Des d'aleshores (i tenint en compte que tenim exactament la mateixa edat) vam sovintejar els contactes i converses, que derivaren en una fonda amistat, que perdura fins a avui dia.

Joan Bernà guanyà les oposicions a notaria a una edat molt jove; encara més: fou el més brillant de la seva promoció. En Joan és un notari clarament vocacional: estima profundament la seva feina. Li agraden les escriptures complexes, i sempre mira d'aconsellar el millor que pot als seus clients. En aquest sentit, doncs, té una honradesa professional portada al màxim nivell, i sempre m'ha dit que els notaris sempre han cobrat massa. Efectivament, si fos pels diners, en Joan no treballaria en una notaria. Ho fa perquè en té una marcada vocació. Ell investiga el dret català (per això me'l vaig trobar en aquell congrés de Barcelona) i edita nous llibres sobre investigació jurídica i notarial, o bé fa complexos estudis, com els dedicats al notari Ramon M. Roca Sastre, nascut a la nostra ciutat.

El notari Bernà, gironí i empordanès, va encaixar molt bé a la capital de l'Urgell. Realment, ell s'hi trobava d'allò més bé. Molts, al seu lloc, haguessin considerat la plaça de Tàrraga, simplement com un lloc provisional, de pas. Ell, en canvi, es va integrar plenament en múltiples entitats i projectes de la ciutat, i ben aviat fou conegut per molts targarins. Si no vaig equivocat, en Joan va estar a Tàrraga uns set anys i escaig, i quan marxà, certament, ho va fer amb recança. Tanmateix, hi va deixar molts amics, que sempre l'han seguit recordant i tractant.

Però, amics meus, un dels aspectes

més interessants de la seva notaria era la que podíem anomenar la seva "rebotiga". És a dir, les visites fora d'hores d'oficina, fetes per part d'alguns elements més o menys revolucio-naris, que tenim com a causa comuna la defensa de la llengua, la cultura i la identitat nacional catalana.

Efectivament, aquell despatx del carrer d'Agoders fou el germen d'una de les campanyes cíviques i patriòtiques més remarcables de l'activitat social de Joan Bernà: ens referim a la llarga campanya per a la defensa dels documents notarials en català. Ell, a la notaria, si no li deien el contrari, feia sempre les escriptures en català (exactament el contrari que la gran majoria dels seus col·legues, molts d'ells d'arrels profundament espanyoles, val a dir). D'aquí se'n derivà un moviment cívic que, a poc a poc, va anar a més. S'organitzaren múltiples trobades, moltes d'elles amb gran poder de convocatòria, en moltes ciutats i viles del Principat de Catalunya. Es recolliren un munt d'adhesions, i la campanya arribà fins a entrevistes a Televisió de Catalunya, o una històrica recepció de les signatures per part del President del Parlament de Catalunya.

En Joan en fou l'ànima d'aquell moviment, però a la rebotiga hi anaven diverses persones que prengueren part activa en la campanya: l'amic Toni Palou, alguns notaris fidels, com Eladi Crehuet, un gran historiador del notariat català, com ho és en Sebastià Solé (que té la facultat d'arribar a qualsevol entrevista a l'hora de dinar), i jo mateix, entre d'altres conspiradors.


En aquell despatx, a més, endegàrem algunes publicacions cíviques i catalanistes, com la que vam organitzar en Joan i jo, anomenada "Nova Catalunya" (de vida efímera, val a dir), o una revista de qualitat molt notable, de caràcter notarial i catalanista, anomenada "Àpoca".

Altres cops les trobades eren simple-

ment tertúlies sobre l'actualitat política, ja fos local o nacional, temes culturals, futbolístiques, organització d'alguns dinars o sopars "conspiratius", i d'altres relacionats amb el gènere femení, que és el que sempre quedava irrisolt, doncs hi havia consens en acceptar, resignadament, que nosaltres érem -som- incapaços d'entendre el pensament i les actuacions d'aquestes fèmnes, la majoria de les quals ens donaven més d'un rodament de cap.

A vegades, quan passo pel carrer d'Agoders, i per davant del seu antic despatx, no puc evitar de fer-hi una reüllada, amb certes dosis de nostàlgia, però amb la satisfacció que vam viure unes hores meravelloses, que per damunt del nostre patriotisme i de defensa dels nostres drets, ha esdevingut una font d'amistat molt enriquidora i perdurable.

Ara, l'empenta d'en Joan Bernà és a la ciutat de Girona (al capdavant, la seva terra), que es beneficiarà del treball infatigable d'aquest home jove, inquiet i molt treballador.

Catalunya ha tingut molts homes i dones com en Joan Bernà. Forma part del nostre caràcter col·lectiu com a poble, de manera secular. En un país on se li ha anorreat el seu estat, la societat civil, el poble, ha aixecat un país poderós i emprenedor, malgrat els espolis de tota mena als que ens ha sotmès l'estat espanyol. En Joan -i d'altres de la rebotiga- hem somniat sempre amb el nostre dret inalienable per a exercir el dret legítim a l'autodeterminació. Ell ho argumentava amb recursos jurídics de pes, de dret internacional. Els "rebotiguers" ho fèiem més amb el cor (bé, l'amic Toni Palou és també un consumat jurista, no ho oblidem això). Així doncs, des del record del despatx d'en Joan, que ningú ens robi el nostre somni dels rebotiguers: la reinstauració d'un estat català independent i sobirà. Visca la Terra, visca en Joan Bernà! 





Vallbona i Bellpuig

La música trenca la pau monàstica

Text: Marta Cortina
Fotografia: A. Marcos

Amb l'objectiu de difondre el patrimoni cultural de les tres comarques que formen part de la Ruta del Cister (l'Urgell, la Conca de Barberà i l'Alt Camp), s'organitzen des de fa tres anys concerts als principals temples cistercencs d'aquesta zona. L'oferta musical se suma així a les activitats culturals, turístiques i gastronòmiques que es promouen durant tot l'any.

La pacífica vida que porten les monges del monestir de Vallbona de les Monges es veurà interrompuda durant l'agost per una nova edició de la Ruta del Cister. Aquest certamen, que va començar el passat 21 de juliol i que s'allargarà fins al 25 d'agost, trençarà, per unes hores, l'escrupulós silenci que habitualment es respira al monestir. El convent de Sant Bartomeu de Bellpuig és l'altre enclavament de l'Urgell que des de fa uns anys forma part del cicle de concerts de la Ruta del Cister.

Amb l'objectiu de difondre el patrimoni cultural de les tres comarques que formen part de la Ruta del Cister (l'Urgell, la Conca de Barberà i l'Alt Camp), s'organitzen des de fa tres anys concerts als principals temples cistercencs d'aquesta zona. L'oferta musical se suma així a les activitats culturals, turístiques i gastronòmiques que es promouen durant tot l'any.

No obstant això, a diferència de les altres activitats, la Ruta del Cister pretén oferir amb aquestes actuacions la possibilitat de gaudir d'una experiència única, escoltar un concert en directe en un espai insòlit, amb la peculiaritat afegida que es pot escollir entre una gran varietat d'estils. I és que trencant amb el que és habitual, l'oferta no se ceneix al que estrictament es conside-

ra música clàssica o cant, sinó que hom pot escoltar des de jazz fins a música d'autor, passant pel rithm&blues. Segons Herminia Martí, una de les responsables d'aquest cicle, aquesta tria respon a la voluntat d'atreure a tot tipus de públic, tant joves com grans. Encara que els festivals musicals d'estiu han proliferat molt els últims anys a Catalunya, pels responsables "no suposa cap problema", ja que parteixen de la premisa que la seva és una oferta única. "Tot i que hi ha altres festivals que se celebren a l'interior de temples, cap és tan variat com el de la Ruta del Cister, ni tampoc ho són els escenaris", apunta Martí. Cal recordar que a banda dels dos temples de l'Urgell, aquest cicle se celebra al monestir de Santa Maria de Poblet i al de Santes Creus. Malgrat tot, aquests no són espais pensats per acollir aquest tipus d'espectacle i l'organització es veu obligada a buscar les sales amb millor acústica. Això fa que siguin aptes des del celler de Poblet fins al dormitori del monestir de Santes Creus, passant per les esglésies de Vallbona de les Monges i de Sant Bartomeu de Bellpuig. En aquest sentit, Martí comenta que Santes Creus és el temple més ben preparat per acollir concerts, tant per l'acústica com pel fet que no està habitat per cap congregació.

C comarca l'Urgell



Per tal de no trencar la pau i silenci que impera en aquests espais, sobretot a Vallbona i Poblet, on encara hi viuen monges i monjos, respectivament, l'organització obre les portes mitja hora abans del concert i demana al públic que no es mogui de l'espai on se celebren les actuacions.

Com és habitual, gairebé tots els monestirs acullen dos concerts al llarg del cicle. De manera que a Vallbona es podrà veure el concert de Roger Mas, el dissabte 4 d'agost, i el de Xavier Pié i Ignasi González, el 18 d'agost. En canvi, a Sant Bartomeu, que ha estat l'últim temple d'incorporar-se al certamen, només es farà un concert, el

proper dimecres 15 d'agost, en el que actuarà el grup Sendebar. Aquests són tres artistes o conjunts que exemplifiquen a la perfecció la premisa de la varietat estilística. Així, mentre que el solsoní Roger Mas ofereix un repertori de música de tradició catalana mesclada amb blues-rock, cants harmònics o ragues hindus, Xavier Pié i Ignasi González han escollit un repertori centrat en l'interpret de jazz Duke Ellington. Per la seva banda, Sendebar recupera cançons i instruments medievals.

L'únic inconvenient que suposen aquests espais és l'aforament reduït, especialment a Vallbona i Bellpuig on hi caben unes 200 persones. El mateix passa amb el monestir de Poblet, mentre que el dormitori de Santes Creus té capacitat per a 700 persones. Per aquest motiu, es recomana als interessats recollir les entrades en els respectius consells comarcals abans del concert, sinó, en cas que sobrin tiquets, es vendran el dia del concert al corresponent monestir. ☺





CONSELL COMARCAL
DE L'URGELL



Gaudeix de la música més variada: gospel, jazz, música italiana... dins el marc incomparable dels Monestirs de Poblet, Santes Creus, Vallbona de les Monges i el Convent de Sant Bartomeu de Bellpuig.



Programa de concerts

Dissabte, 31 de juliol
Reial Monestir de Santa
Maria de Poblet

ROGER MAS
Cantava ve l'empres

Dissabte, 3 d'agost
Reial Monestir de Santes Creus

SHINE GOSPEL
Gospel cover

Dimecres, 15 d'agost
Convent de Sant Bartomeu
de Bellpuig

SENDEBAH
De mar a mar
Nascut: Ted egi woodbrant

Dissabte, 18 d'agost
Reial Monestir de Santa
Maria de Vallbona

**XAVIER PIE &
IGNASI GONZALEZ**
Swing
Jazz. Aproximació al món de
Charlie Parker

Dissabte, 25 d'agost
Reial Monestir de Santes Creus

TANDOORI LENOIH
Ritmy & Swing

Organitzat:



Operacions, coordinació de La Ruta del Cister:



Concerts a La Ruta del Cister

Del 21 de juliol
al 25 d'agost de 2007

Músiques a
Bellpuig
Poblet
Santes Creus
i Vallbona

Dissabte, 4 d'agost
Reial Monestir de Santa
Maria de Vallbona
20 h
ROGER MAS
Cantava ve l'empres

Dissabte, 11 d'agost
Reial Monestir de Santes Creus
20 h
SHINE GOSPEL
Gospel cover

Dimecres, 15 d'agost
Convent de Sant Bartomeu
de Bellpuig
20 h
SENDEBAH
De mar a mar
Nascut: Ted egi woodbrant

Dissabte, 18 d'agost
Reial Monestir de Santa
Maria de Vallbona
20 h
**XAVIER PIE &
IGNASI GONZALEZ**
Swing
Jazz. Aproximació al món de
Charlie Parker

Dissabte, 25 d'agost
Reial Monestir de Santes Creus
22 h
TANDOORI LENOIH
Ritmy & Swing

Informació i venda d'entrades

Venda d'entrades:
Des del dia abans del concert.
Telèfon: 973 501 247

**Venda d'entrades
el mateix dia del concert
a cada moment:**
Reial Monestir de Santa
Maria de Poblet, 973 571 247
Reial Monestir de Santa
Maria de Vallbona, 973 330 286
Reial Monestir de Santes
Creus, 973 500 238
Convent de Sant Bartomeu
de Bellpuig, 973 330 282

Preus

Concerts a Poblet, Santes
Creus, Santa Maria
de Vallbona i Sant Bartomeu
de Bellpuig: 20 €

Concert de Santes
Creus: 25 €

www.larutadelcister.info
www.mhcal.cat





Cal Trepapat

Testimoni de la mecanització del camp

Text: Marta Cortina
Fotografia: A. Marcos

m memòria històrica



Peces de ferro, troços de fusta, màquines, components preparats per ser encaixats, garbelladores, dalladores o rampells... tot això, i més, és el que queda dins de les antigues naus de la fàbrica de Cal Trepà. En la actualitat, quatre tècnics del Museu Comarcal de l'Urgell, encapçalats pel seu director, Jaume Espinagosa, estan realitzant l'inventari de tot el material que hi ha dins de les 19 naus de la factoria i de la paperassa que han rescatat de les oficines annexes. De moment, han classificat 2.250 objectes, però calculen que n'hi pot haver més de 10.000.

L'entrada al recinte suposa un salt en el temps. A dins de les naus de Cal Trepà el rellotge s'ha parat a finals dels anys 70, quan l'empresa va entrar en recessió i la producció va caure en picat. No obstant això, l'ambient no és pas de decadència, sinó que cada peça sembla està preparada per ser encaixada i les màquines a punt per engegar. I és que malgrat que fa més de 20 anys que no funciona, l'últim propietari i antic gerent de l'empresa, Fermí Cucurull Gassó, va mantenir en nòmina alguns operaris que es van encarregar del manteniment de l'edifici i de la maquinària fins que fa uns anys va passar a mans de l'Ajuntament de Tàrrrega. Des de llavors, ha estat l'administració qui ha decidit recuperar el recinte amb la previsió de convertir-lo en un museu agroindustrial.

Cal Trepà va ser durant algunes dècades, sobretot entre els anys 40 i 60, un referent a nivell espanyol en la producció de maquinària agrícola, ja que a Espanya només hi havia l'empresa Ajúria de Vitoria amb capacitat per fer-li una mica de competència. De fet, avui en dia, l'empresa està reconeguda com una de les impulsores de la mecanització del camp.

Josep Trepà Galceran, fundador i responsable de l'empresa durant la seva etapa d'esplendor, va posar els fonaments del seu imperi des d'una petita foneria, ubicada al carrer d'Ardèvol de Tàrrrega. Aquí, va topat amb la seva gallina dels ous d'or, la màquina dalladora Mc Cornick. Trepà es va adonar ben aviat que aquest aparell, que s'importava d'Estats Units, no s'adeia a les característiques del camp català, ja que

era massa gran tant per ser estirada per un sol animal com per les dimensions de les finques. Així que va optar per adaptar el model a una màquina més petita i vendre-la a uns preus més assequibles per als petits agricultors. L'increment de la producció que li va suposar la nova dalladora va fer que cap al 1920 decidís traslladar la seva activitat als terrenys ubicats al costat de la actual Nacional II.

Entre 1920 i 1936 es van aixecar 13 de les 19 naus, on es realitzava tot el procés de producció, des de la fosa del ferro a la foneria situada a la primera nau fins a la comercialització del producte final. Pel que fa a la resta, es van anar edificant a partir de l'any 1939.

A mesura que la demanda creixia, la fàbrica Trepà es va anar dotant de més treballadors. Tot i que va començar amb 7 treballadors, l'any 1923 ja en tenia 37; i així, paulatinament, va anar augmentant fins arribar el 1950 als 190 i el 1959 als 229. A partir dels seixanta, a mesura que la producció cau, també es registra una desbandada de treballadors, de manera que el 1970 ja eren 118 i el 1980, 28.

Cada una de les naus de la fàbrica estava dedicada a un escalonament del sistema de producció, de manera que els treballadors formaven una cadena a gran escala. A la primera nau hi trobem la foneria, on dins de grans forns es fonia el ferro que després es depositava dins dels motlles de les peces. A la segona nau, es donava forma al ferro, ja sigui en forma de motlle o de planxa. Dins d'aquest espai, hi havia una secció dedicada a la fabricació de prototips o maquetes de fusta de les peces que es necessitaven al taller. Les persones que realitzaven aquesta feina se'ls podria qualificar pràcticament d'artesans, ja que la seva feina era d'alta precisió. Encara ara, es conserven estanteries plenes d'aquestes talles que són "germanes bessones" de les peces de ferro que hi ha al taller.

A part de la fabricació de cada una de les parts de la màquina agrícola, els operaris havien arribat a construir tornos i altres eines que s'utilitzaven en el procés productiu. Un fet que exemplifica l'autosuficiència de la factoria durant l'època d'esplendor.

Un cop polides les peces, s'emagatze-



maven a les estanteries de les naus de muntatge de les segadores (set, vuit i nou). En aquest espai, tal com si fos un puzzle, els treballadors anaven encaixant totes les peces, ja sigui amb cargols o, més endavant, mitjançant la soldadura. Fou en aquest espai on durant els anys 50 es va introduir una de les primeres cadenes de muntatge de tot l'Estat. Pel que fa a la resta de maquinària, les lligadores es construïen a la nau número 12 i els rampills, a la 13. Aquesta última eina s'utilitzava per arregar la palla i per voltejar els farratges.

A més a més, hi havia una nau dedicada a la pintura de la maquinària (número 14 i 15), al taller de fusteria (nau 17) i a l'emmagatzematge de màquines acabades (número 19).

Al costat de les naus, encara es conserva un edifici adjunt on hi havia les oficines, des d'on es portava el control comptable, administratiu i comercial de l'empresa.

Durant més de mig segle, aquesta empresa va figurar entre les pioneres de l'Estat per diversos motius: la mecanització al camp, la comercialització de productes per tota la geografia espanyola i la incorporació de sistemes de producció i de nova maquinària. A banda, les màquines Trepat s'han exportat a Anglaterra, Costa d'Ivori, Alto

Volta, Aràbia Saudita, Burquina Faso, França, Gràcia, Equador, Guinea, Holanda, Estats Units, Nigèria, Panamà, Portugal, Suda, Txad, Zàmbia i Veneçuela. Segons els documents que s'han recuperat, es calcula que les xifres de vendes de l'empresa serien les següents: 33.496 garbelladores, 19.696 dalladores, 16.432 barres dalladores per al tractor i 4.642 lligadores.

Malgrat que durant molt anys fos capdavantera, per motius que encara no estan massa clars, els seus responsables no van ser capaços d'adaptar-se a la revolució agrícola que va suposar, a mitjans dels anys 70, l'aparició de la recol·lectora i dels grans tractors.

L'any 1975, un cop mort el seu fundador, l'empresa va passar a ser una societat anònima i a denominar-se Indústries Josep Trepat Galceran, SA i a ser presidida per Pere Trepat Garriga,



fill del fundador. A partir del 1988, el nou president fou el fins llavors gerent, Fermí Cucurull, que morí al cap de poc, per la qual cosa el càrrec passà al seu fill Damià Cucurull Rius.

Inventari

Un cop l'Ajuntament de Tàrraga ha aconseguit la propietat d'aquestes instal·lacions, s'han pogut realitzar els primers estudis per avaluar l'estat de l'edifici i esbrinar què és el que s'amaga rere les seves parets. El resultat, per ara, deixa bocabadat a qualsevol: un munt de maquinària i eines que són testimoni de la revolució agrícola del camp, més tota la documentació generada per una empresa d'aquestes característiques (albarans, factures, llibres de comptabilitat, fulles de salari, comandes i, fins i tot, felicitacions personals). Abans que es pugui treure l'entrellat de tota aquesta paperassa, caldrà que una empresa especialitzada la fumigui, ja que està plena de corcs. Encara que els tècnics del Museu Comarcal de l'Urgell ja han inventariat 2.250 objectes, el responsable de la investigació Jaume Espinagosa assegura que "els treballs es podrien allargar un parell d'anys més". Sota el seu punt de vista, "Cal Trepat és un cas únic dins de la història de la industrialització", tant

m memòria històrica



que, de fet, es com estava fa cinquanta anys", explica Espinagosa.

A més d'inventariar totes les peces, l'equip del Museu Comarcal (a més d'Espinagosa, en formen part Roser Miarnau, Gerard Corbella i Francesca Bardaji) està realitzant un documental a partir del testimoni oral dels antics treballadors. En total, han fet una seixantena d'entrevistes que serveixen per complementar la informació que es té sobre la factoria i per tenir una carta de presentació alhora de demanar subvencions a les administracions. Entre els treballadors que encara estan vius i que han volgut col·laborar destaca el testimoni de un modelista de 93 anys que va començar a treballar a l'empresa durant la Guerra Civil. Qui sap si mai aquest document també formarà part del futur museu de l'agroindústria que pretén impulsar l'Ajuntament i el Museu Comarcal. ●

pel que fa al material com a l'estructura de l'edifici i al tipus de activitat que realitzava. En aquest sentit, aseguren que "no es coneix cap altre testimoni" d'empresa dedicada a la industrialització del camp que conservi tanta maquinària i eines al seu interior.

Per aquesta raó, la voluntat de l'Ajuntament i del Museu és convertir la factoria en un museu de la agroindústria. Malgrat que el projecte estigui en un fase molt incipient, en principi s'optaria per millorar l'estructura, tancaments i sistema elèctric de l'edifici, deixant intacta la distribució i el material que s'hi conserva a l'interior. "L'objectiu és que el visitant es faci una idea de com era un procés de producció a la primera meitat del segle XX. Per això, és essencial deixar-ho tot tal com està,

Bibliografia
Espinagosa i Marsà, Jaume. La fàbrica de maquinària agrícola J. Trepal de Tàrraga (1914-2004): apunts d'un viatge pel túnel del temps, dins del núm. 17 de la revista Urtx.



Jordi Colominas

Director artístic de FiraTàrraga



Jordi Colominas

Deprés d'una llarga experiència com a gestor, productor i creador teatral, agafa les regnes de la direcció artística de FiraTàrraga amb la intenció de retornar-la als seus orígens, a la seva essència, és a dir, al teatre de carrer. Per aconseguir aquesta fita té quatre anys per endavant, tot i que ja ha començat a posar els fonaments d'aquesta filosofia en aquesta edició. Bon coneixedor del món teatral, entusiasta i ple d'energia, així podriem definir la persona que portarà la batuta artística del certamen fins al 2010.

Text i fotografia: Marta Cortina

Podem dir que amb vosté comença un nou cicle de FiraTàrraga. Quina és la seva proposta pels pròxims quatre anys?

De fet, joestic treballant per a la Fira des de finals de juliol de 2006 per tal de tenir una bona perspectiva, temps per reflexionar i parlar amb la gent, començar a preparar coses, anar a festivals i veure l'edició de l'any passat des de dins. A partir d'aquí, hem iniciat un debat intern de cara a fer un projecte global pels propers quatre anys. Considero que tots els projectes necessiten de tant en tant una certa revisió. En el cas de la Fira, aquesta necessitat s'ha accentuat més perquè en els darrers temps la realitat del sector, del món de l'espectacle, ha canviat molt. Hi ha moltes fires i festivals, alguns molt especialitzats, tant a Catalunya com a l'estranger, és a dir que la competència ha augmentat molt. Els programadors, que és un sector que a nosaltres ens interessa molt perquè és el que legitima la fira, tenen moltes ofertes. Calia tenir en compte això, reforçar la nostra personalitat, fer algunes millores... i, poquet a poquet, tot l'equip hem dissenyat un programa marc pels propers anys, hem posat ordre i hem iniciat algunes iniciatives.

Quines són les línies mestres que han de diferenciar la Fira de la resta de l'oferta?

Per una banda, la Fira havia tingut una tendència sempre a mesurar-ho tot en números i a apostar pels excessos: molta gent, moltes companyies i molt públic. Crec que ha arribat el moment de reequilibrar els valors i de substituir aquest afany per les quantitats per la qualitat. Aquest és un dels trets que ens ha de distingir amb el temps de moltes fires i festivals semblants, és a dir, l'aposta clara i contundent per la qualitat, tant de les companyies com de les condicions de presentació dels espectacles. Les companyies que vénen aquí saben que s'hi juguen molt, que s'hi ho endevinen poden sortir amb molts bolos. Per tant, cada cop, ens hem trobat que són més exigents i demanen poder tenir temps per muntar, per enfocar..., és a dir, per mostrar el seu espectacle amb les millors condicions. Per aquesta raó, hem fet una certa reducció del nombre de companyies, però hem augmentat les representacions. Una al-

tra qüestió important és centrar la nostra personalitat en el teatre de carrer, entès, defugint els tòpics, com un intent de mostrar diversitat, diferents registres de qualitat que vagin més enllà de l'animació i la festa, que puguem veure altres propostes singulars que apostin pel carrer, pels espais oberts i públics, pels no convencionals; espectacles que proposin una nova relació amb l'espectador i repensin una mica el ritual. La nostra concepció dels espectacles de carrer té una lectura molt oberta i plural.

Però no creu que tots els espectacles són susceptibles de ser representats al carrer?

No. Cal distingir clarament entre teatre al carrer i teatre de carrer. Dins el primer grup trobem els espectacles pensats per ser presentats damunt d'un escenari, ja sigui en un espai tancat o en una plaça a l'aire lliure, però amb el públic assegut. A la Fira tenim programació d'aquestes característiques, però quan parlem de teatre de carrer ens referim a aquell que l'artista l'ha pensat per un espai obert amb el qual estableix complicitats. Aquests últims espectacles són els que realment ens interessin. Així neix Tàrraga, durant molts anys hem estat un país exportador d'espectacles de carrer i aquesta volem que sigui la nostra especialitat. Es tracta d'espectacles que poden tenir lloc al carrer, a la plaça, a un bosc o a l'interior d'una tenda àrab, aquests és el territori creatiu que voldríem que fos Tàrraga.

Tot i amb això, a nivell de mercat, que és la essència de la Fira, no tenen més sortida els espectacles en espai tancat, almenys a nivell espanyol?

A Tàrraga, com a aparador professional, vénen dos tipus de programadors. El programador internacional, normalment directors de festivals d'Europa Occidental, que ve a buscar espectacles de carrer especials, singulars, diferents, on pesin més els components visuals que el text. Després hi ha el perfil nacional que busca de tot, potser una mica més de sala. De fet, en aquest àmbit, més enllà del que són les festes i festivals no hi ha un circuit estable per a les companyies de carrer i això provoca que moltes d'aquestes agrupacions actuïn més a l'estranger que aquí.

Com per exemple..?

Deambulants és una companyia jove, de Girona, especialitzada en dansa aèria, que presentarà un espectacle molt ambiciós a Tàrraga. Tot i només tenir tres anys, va arrencar amb el Fòrum de Barcelona, ha començat a fer-se un lloc a alguns festivals, tant a Espanya com a Europa, i estic convençut que la seva actuació a la Fira serà la gran empena que confirmarà la seva projecció europea. També hi ha en Leandre, que és un clown que ha treballat molt al carrer i que està present a tota la gran xarxa de festivals europeus. Els artistes que opten per anar a contracorrent i no limitar el seu espai a un escenari han d'ampliar molt els seus circuits per poder sobreviure.

Aquest canvi d'orientació que prendrà la Fira anirà acompanyat d'una reducció dels espais de pagament?

Tot i que aquesta no és una qüestió artística, sinó de gerència, cal tenir en compte que els ingressos de la Fira es nodreixen de diferents aportacions. D'una banda, hi ha les que fa el Pa-

tronat i, de l'altra, els recursos propis, que procedeixen, bàsicament, dels patrocinadors i de la venda d'entrades.

I quins criteris se segueixen alhora de decidir si un espectacle és o no de pagament?

Aquí ens trobem amb diferents models. Els espais tancats o teatrals que en general són tots de pagament. Després amb espectacles a l'aire lliure, però pensats per un escenari amb el públic assegut a les grades que són bàsicament gratuïts. Normalment, els espectacles molt concrets o que demanen un aforament limitat perquè l'artista ho ha pensat així també són de pagament. Aquest pot ser el cas de Kiku Mistu, que presenta un espectacle d'ombres xineses a l'interior d'una haima on només hi caben 70 persones, o el de la companyia holandesa Dakar que portarà a Tàrraga un espectacle molt trencador, que aquí no estem gens acostumats a veure. La seva representació transcorre en un camp erm a quatre quilòmetres de Tàrraga, on s'hi accedirà a través d'un autobús posat per la Fira. És un espectacle totalment visual, que narra una història molt dura.

Quina és la feina del director artístic de FiraTàrraga?

El meu avantatge és que tant jo com el meu equip treballem tot l'any a la Fira. Això suposa que, a banda de ser un aparador durant quatre dies, podem implicar-nos i donar el màxim suport als creadors catalans per poder desenvolupar la seva feina. D'altra banda, vaig a molts festivals per conèixer el que es mou a Europa i també per buscar artistes per a la Fira. D'aquí en surten 3 o 4 espectacles perquè el públic de Tàrraga pugui veure les últimes tendències internacionals. Per últim, cal estudiar totes les propostes que arriben a les nostres oficines. A partir de tot això, s'elabora la programació.

Alhora de fer la tria, es prioritzen els criteris de proximitat?

Segons l'acord del Patronat, del total de companyies n'hi ha d'haver un 50% de catalanes, un 25% d'espanyoles i la resta, europees. Els seixanta espectacles programats per aquest any es distribueixen, més o menys, seguint aquests percentatges.

Hi ha algun tipus de control sobre els artistes espontanis que no figuren a la programació oficial?

No, perquè passa de manera molt esporàdica. Fins ara no s'ha presentat la necessitat de regular-ho, la qual cosa han hagut de fer altres festivals. El fet que el nucli antic de Tàrraga sigui de petites dimensions evita que quedin espais lliures on s'hi puguin instal·lar aquest tipus d'artistes. Cal recordar, però, que a banda de la programació oficial, tenim tres espais d'empresa. En aquest cas, són ells els qui decideixen la programació i els horaris.

La voluntat de buscar espectacles innovadors no està renyit amb la capacitat d'arribar al gran públic?

No té perquè. De totes maneres, alhora de fer la programació hem procurat que el ventall de propostes sigui el més ampli possible. Volem que tothom, després de passar per la Fira, se'n vagi satisfet a casa. Tenim des d'espectacles d'humor a de crítica social, des de textuals a visuals, a més d'intentar abastar totes les arts escèniques i registres possibles. ●



La Terrasetta

Més enllà d'una programació d'oci nocturn

07

Moure consciències i animar les nits targari- nes, aquests són els principals objectius de la Terrasetta 2007, que un any més se celebrarà durant quatre caps de setmana de juliol i agost al recinte de Can Colapi.

Els seus organitzadors, l'Associació Nous Espais, consideren que els documentals, les xerrades, els concerts i les arts escèniques són la millor arma per transmetre al públic la idea que un altre món és possible. Un lloc on no hi hagi guerra i es respecti el medi ambient, sense abusos de poder i lliure de tortures i d'especulació urbanística.



Des de principis d'any i de forma totalment altruista, els membres d'aquesta entitat busquen i proposen les activitats que conformaran el cartell de la Terrasseta. Un cop fet el llistat, la tria es fa segons criteris de qualitat, novetat del concepte i de l'artista i proximitat. "Procurem no repetir d'un any per l'altre, ja que un dels nostres postulats és donar ressó als artistes poc coneguts", assegura Anna Pont, una de les membres de l'entitat. Malgrat tot, cada cop són més els artistes que, assabentats gràcies al boca-orella, s'autoproposen per participar en aquest certamen.

El resultat d'aquesta barreja d'ingredients és la Terrasseta 2007, on hi sobresurten artistes com Bauchklang, que delectarà el públic amb una sessió de ritmes electrònics a partir d'un únic instrument, les veus dels seus sis components, o Viccenço Cartonutti que presentarà un espectacle de màgia a partir de materials reciclats.

Aquest festival d'estiu alternatiu, tal com el defineixen els seus promotors, programa durant quatre dijous, a partir del 26 de juliol, un concert; pels divendres, la projecció d'una pel·lícula o documental; pels dissabtes, una sessió d'un dj, i pels diumenges, un espectacle d'arts escèniques. A més a més, i com a novetat, cada setmana estarà dedicada a la cuina d'un país, amb la qual cosa els sopars que se serviran durant cada sessió es faran a partir dels plats típics de diferents punts del món.

Un altre element característic de la Terrasseta és la seva ambientació, que aquest any té com a motiu principal l'aigua. "Cada any encarreguem a un artista que ens faci la decoració de l'escenari i de l'espai de la barra. Encara que la temàtica és lliure, procurem que sempre giri entorn d'algun dels postulats que volem transmetre des de la nostra entitat", comenta Pont. També cal destacar que els materials que s'utilitzen per a la composició d'aquesta decoració són reciclats.

Els dijous toca concerts

Els encarregats d'obrir el festival i el cicle de concerts van ser quatre grups de Tàrrrega: Fina la Ina, Dolton, Stereo i Sobrams, una mostra del que s'està

fent musicalment a la ciutat amb estils que van des del pop fins al hip-hop, passant pel hard-core.

El 2 d'agost pujaran a escena els barcelonins FuFü-ai, que injectaran al públic una dosi de música mestissa fresca i sensual, mentre que el dia 9 serà el torn del flamenc amb el grup Calima. Per últim, les veus dels sis components de Bauchklang, formació austríaca, tancaran les sessions de concerts el proper 16 d'agost.

Divendres, el dia de l'espectador

El cinema de denúncia serà el gran protagonista de les nits de divendres. Un film austríac sobre la producció industrial dels aliments, titulat *El nostre pa de cada dia*, va ser encarregat, el passat 27 de juliol, d'inaugurar el cicle de projeccions. Cal dir que després de la pel·lícula es va fer una innovadora Cata de literatura gastronòmica, que va consistir en la presentació d'un llibre en què onze cuiners lleidatans presenten els seus plats en forma de relats poètics.

Pel dia 3 d'agost, està prevista la projecció de *La magie calder. Le cirque de Calder*, que narra la trajectòria de l'escultor americà Alexander Calder. Acte seguit serà el torn de la pel·lícula *El viatge de Said*, un curtmetratge d'animació amb plastilina que reflexiona sobre la immigració.

Oaxaca és el títol d'un documental elaborat per la targarina Núria López i per Pedro Martínez, on es denuncia la brutal repressió exercida per govern mexicà arran de la vaga de mestres, i sobre el posterior moviment de resistència sorgit a la regió d'Oaxaca. El film es podrà veure el 10 d'agost.

Dins d'aquest cicle també hi haurà espai per a l'entreteniment, això sí, al més pur estil de Bollywood. El dia 17 d'agost es projectarà l'exitosa pel·lícula *La reina de Bollywood*.

Dissabte, el torn de l'electrònica

L'actuació del professor Angel Dust serà, saltant-se una de les premisses del festival, de les poques amb renom i reconeixements internacionals. Aquest

Dj va ser l'encarregat d'obrir, el 28 de juliol, les sessions del dissabte a la Terrasseta.

El 4 d'agost serà el torn del Dj David Puig, que oferirà una sessió a base de Raggatanga. Dj Perotutehasvisto, un habitual de la sala Razzmatazz, punxarà i farà bellugar el públic de la Terrasseta el proper 11 d'agost. Per concloure aquestes sessions, l'organització ha programat pel 18 d'agost una maratò de Dj's, que, a diferència de les altres actuacions, començarà a les 7 de la tarda.

Els diumenges i les arts escèniques

Per acabar la setmana amb tranquil·litat res millor que un espectacle de dansa o teatre que convidi a seure a la cadira i a relaxar-nos. La dansa contemporània de la Companyia Lantana va obrir el cicle dels diumenges, el passat 29 de juliol, amb una coreografia inspirada en els cossos deformes.

El dia 5 d'agost, l'humor de Concos Club envaria la Terrasseta amb el seu espectacle *Lo que necesitas es amor*, mentre que el dia 12 serà el torn pels espectacles de Kataplinski i Guixot de 8. Aquesta és una companyia catalana que es dedica a recórrer el país amb una furgoneta carregada de ferralla que converteix en jocs quan s'atura en alguna població.

A l'espectacle de cloenda, que es farà el 19 d'agost, hi haurà espai pel respecte al medi ambient amb l'actuació de Viccenço Cartonutti, *El reciclato-re*; per l'humor amb The Concha resurrection show, tour 2007 i per la rumba de La Terrasseta de Preixens.

Durant aquests quatre cap de setmana, l'organització espera que passin per la Terrasseta unes 6.000 persones. De fet, la bona resposta del públic ha estat una de les raons que ha dut l'Associació Nous Espais ha tirar endavant, any rere any, aquesta iniciativa, que va començar amb un baix pressupost però que, avui en dia, ja compta amb el suport financer de les institucions. 🌀



La poesia transcendent de Josefina Vidal

per Francisco Carresquer

Amb aquest voluminós llibre de 489 pàgines, tenim quasi tota l'obra completa en català, de la poeta targarina Josefina Vidal Morera, des de 1963 fins a l'últim poemari acabat, al 2006. Completen el volum un pròleg molt detallat de la vida i l'obra de l'autora, escrit per la poeta i assagista Susanna Rafart, que també ha tingut cura de l'edició, una bibliografia de l'autora i una mostra de les seves traduccions de poesia de l'anglès i del neerlandès i, per acabar, un magnífic "Epíleg" d'Antoni Puigverd, poeta, assagista i conegut publicista, que es titula *El cor salvatge de Josefina Vidal*.

Si ets poeta, ja siguis home o dona, tens les mateixes reaccions que tot ésser humà. Josefina Vidal, amb la seva poesia, ens va fotografiant els canvis dels seus estats d'ànim, els seus nivells de consciència, el llistó de la seva escala de valors i la temperatura dels sentiments, tal com li passa a qualsevol mortal. A més a més, té l'avantatge de no deixar-se acovardir per l'edat. Són moltes les expressions i referències sexuals que empra amb tota naturalitat i que no deixen de ser sorprenents en una dona que ja té més de setanta anys. És com si Josefina Vidal tingués la virtut de sentir-se jove *in perpetuum*. Però, aquestes fotografies verbals que són els seus poemes, tenen la virtut de desplegar-se, vers a vers, transcendent. O sigui, acostuma a assenyalar un gest, un accident atmosfèric, una expressió pròpia o d'altri, una vista o visió normal i corrent i, des d'aquest punt de

partida, cada vers que el segueix, va introduint elements simbòlics o metafòrics que profunditzen i projecten (transcendent) un significat afectiu o filosòfic més ric, més poètic. Aquest moviment del simple i concret al complex i abstracte o, millor encara, del simple i concret al complex i abstracte o, millor encara, del particular al general (global o "hilozoic") té, en el cas de Josefina Vidal, un vehicle mental, una pràctica del gènere literari que practica: el poètic, i una inclinació estètica personal: l'estil. O sigui, la nostra autora es val de la intuïció, de la síntesi i de la recerca del resultat més directe, per l'equació més immediata. El més important, però, és que produeix una transformació, una translació o transport de significat, una metamorfosi, metafòricament parlant, de libèl·lula a papallona. Posarem un breu exemple: *VEU DE CENDRA*

Un dia vas dir que la paraula escrita i pronunciada pot abrindar el desig cremar l'íntima pell, alliberar el silenci.

La cendra és paisatge de memòria.


Aquí podem veure com, només amb 5 versos, es redueix la noció de literatura a silenci, al no res de la memòria feta cendra.

Podem dir doncs, que per intuïció, ha anat a trobar-se amb la cendra, passant per la memòria, que es crema en l'oblit. Però, hi ha quelcom més que ens diu aquest exemple: una tendència al pessimisme que s'evidencia en tot el poemari; aquest petit poema no és sinó una mostra d'aquesta tendència. I no solament tendeix a la negativitat, sinó també a l'àmbit letal, pel que fa als poemes escrits després de la mort del seu marit i de la seva filla, com a reacció natural davant la pèrdua de dos sers tan estimats. Tot i així, també podem veure clarament aquesta inclinació al negativisme o, si més no, al escepticisme, abans d'aquest trist període de la seva vida. El títol ja ens ho insinua. A què fa al·lusió "El Mar inevitable"? És evident que té com a

precedent a Jorge Manrique, l'autor de les famoses *Coplas de Don Jorge Manrique por la muerte de su padre*. La tercera d'aquestes 40 còpies, diu:

Nuestras vidas son los ríos que van a da en la mar que es el morir

La paraula "mort" i el verb "morir" en moltes de les seves formes verbals es lleixen sovint en aquest llibre. El curiós del cas és que, al llegir a Josefina Vidal, el lector no té la impressió d'estar llegint una poesia de flèbils accents o fúnebres prejudicis, sinó tot el contrari: una poesia d'enèrgic temple i valents assalts.

Tal volta, aquest repetit recurs a la mort, correspon a la convicció que, tot el que fa referència a aquesta, és el que hem de borrar del nostre món: la creença que tot serà condemnat a morir i que hem de salvar-nos evitant el mar, defugint tot allò que significa defunció i que ens porta al No-Res. Josefina Vidal no es queda ofegada dins d'un pou negre, perquè té la voluntat de millorar-lo. La seva biografia ho testimonia sobradament, donada la seva antiga militància socialista i sindicalista. La poesia, però, no cria propaganda política, ja que és llengua d'alta tensió introspectiva, un clam d'auxili o d'autoconfessió, més o menys crispat, més o menys urgent per l'exaltació del pensar o del sentir, o potser en un estat de crisi. I en un estat de crisi, no es pot ser massa optimista! A més a més, estem parlant d'un llibre escrit, en gran part, per una dona que ha perdut el seu home estimat i per una mare que ha perdut també la seva estimadíssima filla, feta ja una dona de brillant futur. Aquest dolor insofrible, Josefina Vidal no tracta de sacudir-se'l de sobre amb crits furiosos, sinó que intenta ofegar-lo dins seu, cridant a la pròpia mort com una solució viable. És comprensible, doncs, que l'accent greu domini aquesta poesia, però la salva l'estil que fa ingràvid el que és greu i admet, per sort, tot joc i tot somni. Això és la poesia! 

Josefina Vidal
"El mar inevitable"

Obra poètica 1963-2006
Edició a cura de Susanna Rafart
PROA. 2006

IMMOLLAR

Zafira d'immobiliària,
interiorisme i regal

mollerussa

16|17|18 novembre
2007



organitzat



FIRA DE
MOLLERUSSA



centre
de disseny

col·labora



Diputació de Lleida



Generalitat de Catalunya



AJUNTAMENT DE MOLLERUSSA



Departament de Cultura
de Lleida

Pujalt-Malacara

(Anoia)

Text i fotografia: Antoni Palou

Avui ens dirigim a la comarca de l'Anoia o també anomenada Alta Segarra i l'envit d'avui és diferent: gaudirem d'un esdeveniment en viu, la Fira de la Transhumància. Via eix transversal, hi arribem, i a l'entrada del poble, després de sortejar els controls de l'organització, un rètol ens saluda: "Pujalt, pedra i tradició"; ens guien fins un prat habilitat per a l'aparcament, on hi deixem els vehicles. Esmorzem a la mateixa fira el que en deien "esmorzar de pastor" i després ens endinsem pels seus carrers estrets i costeruts i les seves cases de pedra, solcades d'història, escenari de la mostra d'oficis de la Fira. Aquest any celebren la IX edició, i és força singular, hi contemplem actuacions en viu de músics amb gaita, bastoners, i, fins i tot, amb esquellots, grups irlandesos i acordionistes..., no hi manquen les clàssiques tendes de productes artesanals, destacant la mostra d'oficis vinculats al món de les ovelles: filadores amb fus manual, amb roda mecànica, teixidors, tintoE-



rers, cardadors, forcaires i culleraires. A més de demostracions del procés de la llana, exposicions de tractors antics, de jocs populars i tradicionals, podent presenciar l'actuació del "Salto del pastor canario", una pràctica ramadera de les Illes Canàries, on la seva eina de treball és el "garrote, astia, lata o asta" d'uns quatre metres de llarg, que ha permès als pastors superar els desnivells de les muntanyes des de temps immemorials. En conjunt, a la fira de la Transhumància de Pujalt es recorden tot un conjunt d'activitats vinculades al món de les ovelles i en homenatge a la transhumància, als pastors que la conduïen i a tota aquesta antiga vida pastoral.

Amb retard, aquest cop justificat, iniciem una ruta d'uns 9 km que tindrà Pujalt com a punt de partida i arribada. Comença la ruta per un camí asfaltat i molt aviat trequem a l'esquerra per una pista de terra. L'entorn és esplendorós, el verd i la humitat és present a tot arreu, especialment, durant la primavera, ens envolten lledoners, roures, alzines, camps de blat i moltes roselles. El camí és planer, no exempt de suaus pujades i baixades, l'avançat de l'hora

ens imposa un sol de justícia, apaivagat per un vent suau i fresc; el camí ens mostra algunes masies, així Casa Corriola i Casa Muñol, baixem per un torrent envoltat de catifes verdes-camps de blat- i pugem fins a Malacara, enclau estratègic del que només en queda un castell, amb una ermita adossada. En l'època montserratina era una antiga possessió del Monestir de Sant Benet de Bages, pertanyent al Priorat de Santa Maria de Castellfollit



de Riubregós, avui en mans privades; situat dalt d'un turó, en una envejable situació estratègica, hi dividim una vista panoràmica de les dos comarques: Segarra i Anoia. Continuem el camí, deixant a la dreta el petit poble de Ferran, i després d'una forta baixada, tornem de nou per una pista asfaltada a Pujalt; passem per davant de les portes del recent inaugurat Memorial de l'Exèrcit Popular i Museu de la Guerra Civil, en el que no ens podem aturar ja que és molt tard, anem a dinar a Cervera.

La descoberta d'avui ha estat diferent, ha estat una barreja de fira i caminada en un entorn natural envejable, en un contrast de verd intens, pàl·lid i profund, matitzat amb les alzines i roures, distintiu inconfundible d'aquesta Alta Segarra que tant ens agrada. 🌀




Aiguabarreig (Segrià)

Text i fotografia: Pep Vall

Allà on conflueixen els rius Segre i Cinca. L'espai natural protegit Aiguabarreig s'estén per 450 hectàrees de la comarca del Segrià, dins dels municipis de Masalcoreig, la Granja d'Escarp i Seròs. Paisatgísticament, destaca l'esplendorosa vegetació de ribera. Aquí es troben les illes fluvials més grans de Catalunya amb exemples de vegetació aigualosa i de ribera ben conservada, i una bona mostra de la fauna mediterrània ibèrica. La propia dinàmica del riu ha creat les llacunes, les badines (tolls grans), i els galatxos (braç de riu entre una illa i la terra ferma) poblats amb extensos boscos de de ribera, grans zones de canyissars, tamarigars... que són refugi natural de gran varietat d'ocells migradors i sedentaris.

Hi conviuen, doncs, espècies de flora i fauna d'ambients ben diferents, on els ocells són el grup més destacat, amb gran diversitat de rampinyaires i aus d'ambients esteparis, i inclou també una extensa representació d'espècies amenaçades a Europa.

Les quaranta persones del Centre Cultural vàrem recórrer els llocs més interessants de la zona, guiats magníficament per la biòloga Maria Cinta de La Granja d'Escarp. Rematarem la jornada amb una visita a l'exterior del Castell de Mequinença, des del turó del qual hi ha una impressionant vista del paisatge de l'embassament del mateix nom, un del més grans d'Espanya, i de l'incorporació del Segre enriquit pel Cinca a l'Ebre. 



la
cui-
na

La Secció de Gastronomia del Centre Cultural us proposa per aquest semestre una recepta que es podria englobar dins de l'extens receptari dels plats de mar i muntanya. Es tracta del Rap amb llanegues, un plat típic, especialment pensat per a l'època dels bolets, i fàcil de fer.

Les persones interessades a participar en les activitats que organitza la secció gastronòmica, cal que es posin en contacte amb l'Isabel Ormeño, al telèfon 973 311 320.

Rap amb llanegues



Recepta de Teresina Cos Gañet

Ingredients:

(per a 4 persones)

- 600/800 gr. de rap a talls
- 400 gr. de llanegues
- 3 escalunyes (sebes)
- 500 gr. de tomàquets de penjar
- 100 cl. de conyac
- 100 cl. de nata líquida
- rodanxes de bitxo
- sal i pebre

Picada:

- 1 gra d'all trinxat
- julivert picat
- 6 ametlles crues
- 1 cullerada d'oli

Preparació:

Fer una salsa espessa amb el tomàquet, amanir amb sal i sucre i colar-la. Posar oli en una cassola, condimentar el peix, enfarinar-lo molt lleugerament i sellar-lo a foc viu sense que agafi color.

Tot seguit i en el mateix oli, confitar-hi les escalunyes, incorporant-hi el bitxo, donar-li un tomb, agregar-hi els bolets a trossos i deixar que es beguin una mica el suc; retornar-hi el rap i flamejar amb el conyac; apagada la flama, abocar-hi el tomàquet i la nata calenta, tancar i enforar a 180° uns 10/12 minuts, segons el gruix.

Mentrestant, barrejar els ingredients de la picada i sofregir-ho en una paella petita amb les ametlles crues trossejades grossament.

Presentació:

Empolvorar per d'amunt el peix i acabar la cocció; (3 minuts al forn). Servir-ho ben calent.



EXCURSIÓ A BARCELONA

Diumenge 11 de novembre

Excursió anual del Centre Cultural a Barcelona. Al matí, visita a llocs d'interès de la ciutat, el dinar està previst a l'hotel Ramblas, i a la tarda, al teatre Apolo veurem la representació musical "Cabaret".

Informació: 973 310 150 (Pep Vall)



agenda

agost 07

Agost

Dissabte Dia 4

Festa Major de Claravalls:
· Cercavila amb el grup batBATuka (a 2/4 de 12 del migdia)
· Festa de l'escuma (a 2/4 d'1 del migdia, als jardins de la Capella)
· Concurs de Bitlles (a les 6 de la tarda, al camp de futbol)
· Ball amb el grup Malam-bos (a les 12 de la nit, a la pista d'esports)

Dissabte Dia 4

La Terrasetta 2007: sessió de Dj. DJ David Puig, presenta "Raggatanga" A 2/4 de 12 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n) Gratuït

Diumenge Dia 5

Mercat mensual de segells, monedes i pins
Durant tot el matí, al vestíbul del Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12)

Diumenge Dia 5

Festa Major de Claravalls:
· Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove (a la 1 del migdia, als jardins de la Capella)
· Concurs de Tennis Taula (a les 5 de la tarda, al Local Parroquial)
· Futbol Velles Glòries
· Noves Promeses (a les 6 de la tarda, al camp de futbol)
· Ball amb el grup Babel (a 2/4 de 9 del vespre, a la pista d'esports)

Diumenge Dia 5

Audició i ballada de sardanes amb la Coblà

Tàrrrega Jove
A les 8 del vespre, a la plaça del Carme.

Diumenge Dia 5

La Terrasetta 2007: arts escèniques
Concos Club presenta "Lo que necesitas es amor" (dansa teatre)
A 2/4 de 10 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n)
Parafrasejant el cèlebre espai televisiu, ens arriba aquesta enigmàtica comèdia que esdevindrà tota una sorpresa per al públic congregat a La Terrasetta. L'únic detall que n'ha transcendit és que presenciarem, segons diuen ells, "una tempesta de cors". Gratuït

Dilluns Dia 6

Festa Major de Claravalls:
· Pluja de regals i vermut popular (a la 1 del migdia, a la pista d'esports)
· Concurs de dibuix (a les 5 de la tarda, a la pista d'esports)
· Concurs de pastissos (a les 7 de la tarda, al camp de futbol)

Dijous Dia 9

La Terrasetta 2007: concerts
Actuació del grup Calima (flamenc de fusió)
A les 11 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n)
Entrada gratuïta

Divendres Dia 10

La Terrasetta 2007: audiovisuals
Projecció del documental "Oaxaca" (denúncia social)
A les 10 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n)

Divendres Dia 10

Els Divendres a la Fresca - Concerts. Actuació de Jaume Arnella (romanços)
A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants

Dissabte Dia 11

6è. Figa Rock. Festival Alternatiu Independent:
Amb les actuacions de, Quico Pi de la Serra, Jordi Batiste, Pascal Comelade + Enric Casasses, El Fill del Mestre, Arnau Vilardebó, Daniel Higiénico, Comandante Rock, Lo Pardal Rocker i Naraina
A partir de les 10 de la nit, a La Figuerosa. Gratuït.

Dissabte Dia 11

La Terrasetta 2007: sessió de Dj. DJ Perotethasvisto presenta "Carnaval d'estiu". A 2/4 de 12 de la nit, al Camp dels Escolapis. (carrer Migdia, s/n)
Performance d'aquest mag dels plats que ha punxat anteriorment a les prestigioses sales Moog o Razzmatazz de Barcelona. A la seva bossa de Dj, gravacions de techno, pop, indie i altres ritmes contemporanis. Gratuït

Diumenge Dia 12

La Terrasetta 2007: arts escèniques
Espectacle de mim amb Kataplinski i jocs a base de ferralla amb Guixot de 8
A les 7 de la tarda, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n). Gratuït

Dimarts Dia 14

Festa Major de La Figuerosa: Havaneres, cremada de rom i ball amb Camelot Trio. A les 11 de la nit, a la plaça de la Bassa.

Dimecres Dia 15

Festa Major de La Figuerosa:
· Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove (a les 12 del migdia, a la plaça de la Bassa)
· Animació infantil i xocolatada amb Alea Teatre (a 2/4 de 6 de la tarda, a la plaça de la Bassa).
· Ball amb el grup Zarabanda (a les 8 del vespre, a la plaça de la Bassa).

Dijous Dia 16

La Terrasetta 2007: concerts. Actuació del grup Bauchklang (ritmes contemporanis vocals)
A les 11 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n). Gratuït.

Divendres Dia 17

La Terrasetta 2007: audiovisuals. Projecció de la pel·lícula "La reina de Bollywood". A 2/4 d'11 de la nit, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n). Gratuït.

Divendres Dia 17

Els Divendres a la Fresca - Concerts
Actuació d'Arrels de la Terra Ferma (havaneres)
A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants. Gratuït.

Dissabte Dia 18

Festa Major de Santa Maria de Montmagastrell:
· Bicicletada popular (a les 9 del matí)
· Esmorzar popular amb arengada (a les 10 del matí, a la plaça Major)
· Ball i havaneres amb el conjunt Camelot Trio (a 2/4 de 9 del vespre, a la plaça Major)

Dissabte Dia 18

Mercat de les Antiguitats i les Arts.
Tota la tarda, al carrer del Carme.

Dissabte Dia 18

La Terrasetta 2007: sessió de Dj. Marató de Dj's
De les 7 de la tarda a les 3 de la matinada, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia). Gratuït

Dissabte Dia 18

Festa Major de La Figuerosa: Disco Revival dels anys 80
A les 10 de la nit, a la plaça de la Bassa

Diumenge Dia 19

Festa Major de Santa Maria de Montmagastrell:
· Sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove i vermut (a 3/4 d'1 del migdia, a la plaça Major)
· Animació infantil (a les 6 de la tarda, a la plaça Major)
· Ball amb el conjunt Fenomenon (a les 9 del vespre, a la plaça Major)

Diumenge Dia 19

La Terrasetta 2007: arts escèniques. Cloenda amb "El reciclador" de Vicenç Cartonutti, "The Concha Resurrection Show Tour 2007" de Sor Concha, i concert de La Terrasetta de Preixens.
A les 9 del vespre, al Camp dels Escolapis (carrer Migdia, s/n).
Triple cloenda de La Terrasetta amb oferta per a paladars ben diversos. Gratuït.

Divendres Dia 24

Sortida en bicicleta amb lluna plena: recorregut

per la ciutat i rodalies
A les 10 de la nit, des de la plaça del Carme

Divendres Dia 24

Els Divendres a la Fresca - Concerts
Actuació del Miquel Soldevila Quintet (jazz)
A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants. Gratuït.

Dissabte Dia 25

Festa Major de Riudovelles
· Vermut popular i havaneres amb Duet Alborada (a les 2 del migdia, a la plaça Major)
· Espectacle de pallassos amb La Cremallera (a les 7 de la tarda, a la plaça Major)
· Ball amb el grup Bugui Bugui (a les 9 del vespre, a la plaça Major)

Dissabte Dia 25

Revetlla popular de la Societat Ateneu
A les 10 de la nit, als jardins de l'Ateneu (plaça del Carme, 12)

Diumenge Dia 26

Audició i ballada de sardanes amb la Coblà Tàrrrega Jove
A les 8 del vespre, a la plaça del Carme

Divendres Dia 31

Els Divendres a la Fresca - Concerts
Actuació de Fam de Funk (rythmn'n'blues)
A les 11 de la nit, a la plaça dels Comediants. Gratuït.

Divendres Dia 31

Festa Major d'Altet:
Escala en Hi-Fi i sessió de Discomòbil
A 2/4 de 10 de la nit, a Altet

Sortides i activitats del Centre Cultural de Tàrrrega

AGOST

Diumenge Dia 5
Mercat mensual de segells, monedes i pins
Durant tot el matí, al vestíbul del Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12)

Dissabte Dia 18

Mercat de les Antiguitats i les Arts.
Tota la tarda, al carrer del Carme.

per anunciar algun esdeveniment aquí
973314698

Llibres

www.llibres.cat

Diversos autors

Ikea t'estima

Traducció d'Ares Gratal Edita Pagès Editors
Què hi ha darrere la filosofia d'Ikea? Això és el que es pregunten els autors d'aquest llibre. D'una banda, planteja la revolució que hi ha suposat en el món de la decoració, i de l'altra, les seves pràctiques comercials, esquitxades per un assumpte fosc en el camp del treball de nens i per l'ús de productes contaminants. A més,



analitza com aquesta empresa sueca contribueix a la uniformització de la nostra vida i com ens incita al consum.

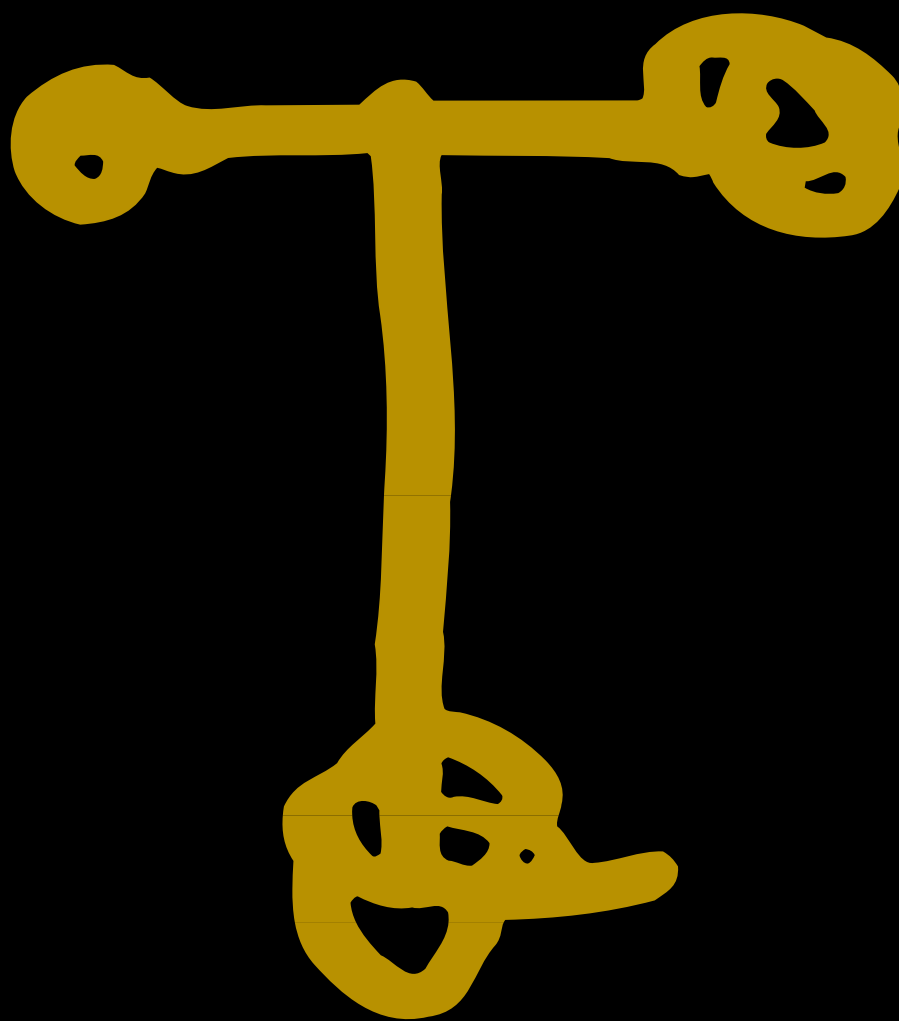
Benjamin Black

El secret de Christine Falls

Edicions Bromera
Un bon dia Quirke sorprèn, al dipòsit de cadàvers on treballa, el seu cunyat, l'eminent ginecòleg Malachy Griffin, manipulant la fixa del cadàver de la jove Chistine Falls. Això el porta a endinsar-se en una investigació on descobreix pràctiques criminals i una societat catòlica clandestina que opera entre Dublín i



Boston, en la que podrien estar implicades persones molt poderoses i, fins i tot, membres de la seva família.



FIRA TARRREGA

TEATRE AL CARRER